

## SUMMARY

Tobacco black root rot, caused by *Thielaviopsis basicola* (BERK. et BR.) FERRARIS, has been reported for the first time in the Netherlands. It occurred in tobacco seed beds in the Maas and Waal district, especially in the variety Kentucky Italiana.

A part of the literature on this subject is briefly discussed and methods for control are given.

## LITERATUUR

1. ANDERSON, P. J., A. V. OSMUN and W. L. DORAN, Soil reaction and black root rot of tobacco. Mass. Agr. Exp. Stat. Bull. 229: 118-136, 1926.
2. CONANT, G. H., Histological studies of resistance in tobacco to *Thielavia basicola*. Am. Journ. of Bot. 14: 457-480, 1927.
3. DORAN, W. L., Effects of soil temperature and reaction on the growth of tobacco infected and uninfected with black root rot. Journ. Agr. Res. 39: 853-872, 1929.
4. HASLAM, R. J., Harrow resistant Broadleaf Burley. Lighter (Dep. Agr. Can.) 15: 14, 1945. Zie Rev. Appl. Myc. 24: 341, 1945.
5. HENDERSON, R. G., Treatment of tobacco plant bed soil with nitrogenous fertilizers. Agric. News Lett. 1941: 72-78, 1941. Zie Rev. Appl. Myc. 21: 167, 1942.
6. HEUSZER, C., Krankheiten und Schädlinge des Tabaks. Mitt. der Forschungs- und Beratungsstelle der SOTA 13: 62-81, 1944.
7. JOHNSON, J., Resistance in tobacco to the root rot disease. Phytopath. 6: 167-181, 1916.
8. JOHNSON, J., Hostplants of *Thielavia basicola*. Journ. Agr. Res. 7: 289-300, 1916.
9. JOHNSON, J. and R. E. HARTMAN, Influence of soil environment on the root rot of tobacco. Journ. Agr. Res. 17: 41-86, 1919.
10. RAWLINGS, R. E., Observations on the cultural and pathogenic habits of *Thielaviopsis basicola* (BERK. et BR.) Ferraris. Ann. Miss. Bot. Gard. 27: 561-598, 1940.
11. TIDDENS, B. A., Wortelrot van *Primula obconica* veroorzaakt door *Thielaviopsis basicola* (BERK. et BR.) Ferraris. Diss. Utrecht, 1933.
12. WOLF, F. A., Tobacco diseases and decays. Durham, North Carolina, 1935, p. 258-269.

IN MEMORIAM  
DR PETHYBRIDGE

In Mei 1948 overleed op 76-jarige leeftijd Dr GEO H. PETHYBRIDGE, die als phytopatholoog de Landbouw van Groot Brittannië en Ierland grote diensten heeft bewezen. Vele jaren van zijn leven heeft hij het Proefstation voor Zaad-contrôle van Ierland te Dublin geleid. Hij bracht dan altijd een deel van de zomer aan de Westkust door, waar hij zijn belangrijke onderzoekingen over aardappelziekten verrichtte. Zo werden o.a. in 1913 door hem de oosporen van *Phytophthora infestans*, die hij in reincultuur gekweekt had, beschreven. In die zelfde tijd verscheen zijn mededeling over *Phytophthora erythroseptica* en later

over nog een *Phytophthora*, die de tomaat aantast. Maar ook over talrijke andere plantenziekten, en vooral over de ziekten van vlas, deed hij belangrijke rapporten verschijnen. In 1927 was hij voorzitter van de British Mycological Society en kort te voren was hij benoemd tot hoofd van de Mycologische afdeling van het Engelse Regeringslaboratorium voor Plantenziekten, waarvan de functie enigszins te vergelijken is met die van de Nederlandse Plantenziektenkundige Dienst.

PETHYBRIDGE vertegenwoordigde de landen, waar hij werkzaam was, dikwijls op buitenlandse Congressen en Conferenties. De schrijver dezer regelen had het voorrecht een reis door Amerika tezamen met hem te maken; daarbij heeft hij hem als een beminnelijk en geestig man en als een goed spreker leren waarderen.

PETHYBRIDGE heeft meegewerkt aan de redactie van enkele tijdschriften o.a. van het *Journal of Pomology and Horticultural Science*. Hij was een meester op taalkundig gebied en bracht dikwijls aanzienlijke verbeteringen aan in artikelen van minder ervaren schrijvers. Ook mocht ik hem in de Engelse taal geschreven referaten van voor het Tijdschrift over Plantenziekten bestemde artikelen steeds doen toekomen en hij zette dan ons min of meer onbeholpen Engels om in keurig gestyleerde „summary's". Mede namens de schrijvers, die daarvan gebruik hebben gemaakt om hun werk wereldkundig te doen worden, wil ik een woord van grote waardering toevoegen aan de hulde, die PETHYBRIDGE verdient om zijn vele ook voor ons land belangrijke onderzoekingen.

H. M. Q.

## BOEKBESPREKING

WAKSMAN, S. A., *Microbial antagonisms and antibiotic substances. Revised edition*, New York. The Commonwealth Fund 1947 (330 blz. + 85 blz. bevattende een overzicht van de antibiotische stoffen ingedeeld naar de groepen van organismen, die ze voortbrengen: Bacteriën, Actinomyceten, Schimmels, Wieren, Hogere Planten en Dieren; verder een verklaring van vaktermen, een bibliographie met 1053 titels, een index van micro-organismen en een algemene index. Prijs \$ 4.—).

Na in 1945 twee drukken te hebben beleefd, is dit boek in 1947 in herziene vorm verschenen. Het geeft de fenomenale uitbreiding der kennis op het gebied van antagonisme en antibiotica in overzichtelijke vorm weer. Niet alleen betreft die uitbreiding het penicilline, maar ook tal van andere vooral uit in de grond levende organismen afgescheiden antibiotica met overigens zeer verschillende eigenschappen o.a. wat betreft de stoffen, waarin zij oplosbaar zijn, hun bestandheid tegen de inwerking van zuren en alcaliën en tegen oxydatie; maar vooral in hun werking. Sommige antagonisten verhinderen andere organismen te groeien, andere tasten ze heftig aan met vergiften en er zijn er ook, die in andere organismen parasiteren. De antibiotica zijn min of meer selectief in hun werking op schimmels, bacteriën, dieren en de mens. Onder de voor de mens niet giftige zijn er, behalve penicilline, verschillende die van betekenis kunnen worden voor de bestrijding van ziekten. Sommige van deze stoffen worden slechts gevormd